

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

quidem tunc superfuit: sed copiae maiores perierunt.
Prælio nunciato infelici, mærens Holsatia luxit principem suum. In primis vidua eius de domo Brunswicensi, insignis femina, soror Henrici, Bernhardi, Friderici ducum, filia Magni, cum tribus filijs & duabus filiabus, moesta resedit: perfecitque tamen, ut treugæ inirentur renouarenturque deinde præsca terræ fœdera. Thietmarsi in Holsatia, Stora & Eydora fluminibus, immunes à vetigalibus essent: vicissim Holsati in Thietmaria: si quid vicissim questionis nasceretur, maiores vtriusque terræ dirimerent, arma conquiscerent: Cui recedendum à fœdere videretur, sex antè septimanis renunciet parti alteri. Ea tum literis tam relictæ domine quam Thietmarorum sunt vtrinque roborata.

CAP V T X X I I I.

Trium filiorū, quos dux Gerhardus liquerat, maior Henricus septimum agebat annum: Adolphus tertium, & Gerhardus in utero erat posthumus patri: filiarum vnam regina Daniae Margareta in Suediam perduxit, in monasterio Dvasteen sancta Birgitta loco memorabili, quem post euecta regebat. Altera tradita est domino de Dvandalia principi Balthasar. Cumque ille non diu superfuisset, nupsit Thederico de Aldenborg comiti, peperitque illi Christianum, Mauritium, & Gerhardum filios: quorum primus rex trium aquilonis regnum factus, genuit Iohannem regem & Fridericum ducem fratres, hac etate Holsatiā tenentes. Nam fratres illi tres Gerhardi filij, sine prole abiérunt. Gerhardus autem dux, si quid illi contigisset humanitus, filiorum tutores esse iussit, Ericum Krummedick, Sigurdum Sesteden, Laurentium Heesten, milites. Sed res maiori visa est indigere praesidio. Vnde factum est, ut

Hen-

henricus comes, electus Osnaburgensis, Gerhardi ducis
fater, impetrata ab ecclesia sua absentia, peruererit in
terram, tutorio illam pro nepotibus nomine administra-
turus. Hic primus se principem scripsit Stormariæ: quod
literæ eius nunc extantes docent. Ad primum Henrici in-
gressum commoti dominorum tutores milites, admini-
strationem illi non permiserunt. Cum enim dederit illis
patertutores, non esse putabant locum legitimæ tutela,
quam Henricus comes præsumebat. Ille verò non alie-
num seratus ad Holsatiæ, etiam iure successionis par-
tem aliquam reputabat ad se pertinere: Quæ res vari-
us multorum habuit sententias. In arcem Zegeberge
dimittitur Henricus, & in Rendesborg, satis renitente
domina ducum iuniorum matre: quæ in Gottorpe plu-
rimum commanebat. Interim Margareta trium regno-
rum potens regina, cum audisset Gerhardum ducem ce-
cidisse, inq[ue] terra esse diuisionem super administratio-
ne: nam memorati milites comiti etiam armis sunt ad-
uersati: quorum vnum comes in Bramstede superatum
repulit, ceteris exinde quiescentibus: cogitauit regina
tempus aduenisse, quo ducatum regno suo Danie de-
nud adunaret. Sed tamen industrie rem procurabat,
per partes recuperare malens, quam vno armorum im-
petu omnia subigere. Et primum, cum Holsatiæ ære
nisset indigere, arcem Lutke Tunderen, in pignus acce-
pit à matre parvolorum, numerata pecunia, quam ta-
men primo anno à subiectis Phrisonibus statim exacti-
one instituta recepit. Supererat ex Nicolao comite fi-
lia Elisabeth, quæ arcem Oppenra tenuit sibi permissam:
Eam puellam regina despondit Erico duci Saxoniae, &
dote ex suis numerata, arcem sibi vendicauit. Aliam
quoq[ue] Grodebusz, ecclesiæ Sleswicensi pro sua suorūq[ue]

Maio-

Maiorum ac omnium posteritatis memoria arce demo-
lita, subiecta prædia permisit. Ita pro arbitrio suo omnia
cœpit in ducatu administrare regina. Senorem Gerbar-
di filium, adhibitis tribus in familiam, misit in regnum
educandum, ob sidem habitura, si quid ab Holsatis inten-
taretur. Interim in Holsatia & ducatu, multa per in-
multum agebantur, vt potè, quibus legitimus deerat
princeps. Comes Henricus ferè omnia in Holsatia: domi-
na autem relicta, cum suorum tutoribus filiorum, in du-
catu, quantum à regina sinebatur, agebat. Sed illa ad-
ministrationis diuīsio ruinam minitabatur. Nam Ericus
Krummedick miles, & Nicolaus Lembeke, magnarum
in ducatu rerum dominus, quibusdam de rebus disiden-
tes, metum cōciebant. Vnde factum est, vt publica com-
moda minus curarentur.

CAPUT XXIIII.

HEnricus per ea tempora dux Brunsvici, cūm bel-
lum vltra & weseram haberet, congressus Bern-
hardo nobili viro de Lippia, infeliciterq; pugnans, ab eo
capitur, & in vinculis per annum habitus, non nisi ma-
gno ære expromisso potuit relaxari. Centum millia au-
reorum dicitur se daturum constituisse. Sed tamen post-
ea sola quindecim millia soluta memorantur per ami-
cos fideiuſſores. Quo tempore ciues Mindenses in sua ci-
uitatis concilium tumultuantes, ipsum yrbe eiecerunt,
vxoribus post eos in curribus per contumeliam misis.
Egere quod poterant electi: primū manu iniuriam vl-
cifcentes, & incendis grassantes: Ex primis tumultu-
is authoribus, quendam depræbens foris, quidam
ex proconsulibus sua manu appendit in arbore iugulandum. Inde iure agere connisus, idem ad Robertum
Romanorum regem contendit: ibi q; ciues euocatos, &

non

